

Gülümsemeler İle Donatılmış

– kul mehmet · 03 Haziran 2014

Ben seni anlatırken kendime
Kuşlar konuyor başıma
Yaseminler çiçek açıyor
Kalabalık anım sessizliğin ile
Gülüşün ile doluyor
Sessizliğin ortasına doğuyorsun
Ay gibi yıldızlar gibi
Uzakta olsan da baş başayız
Kendime anlatıyorum seni
Sanki yanımdasın hiç gitmemişsin
Terk etmemişsin beni
Senin ile konuşuyorum bazen
Olsa da konuşmalarım mecazen
İşte o zaman veriyorum kendime çeki düzen
O anda oluyorum aşk etrafında dönen semazen
Çözülüyor gönlüm pare pare
Gönül kapımın kapısını çalıyorsun
Ayrılığa bilirim yok çare
Senin ile konuşurum ben biçare
Bu yazdıklarımın senden iz ibare
Avutarak gönlümü ediyorum idare
Doğduğumuz gibi
Ölümde bizim için o an doğdu
Yaşam ve ölüm
Ölüm ve sonsuz yaşam
Bensiz gittin oraya
Doğum ve ölüm bir bütün
Hayatın içinde ölüm
Ölümün içinde hayat
Doğar iken bilinmeze
Ölür iken bilinmezi bilmeye giden yol
Beni sana getirecek olan ölümü kucaklamak için bekliyorum
Feryadı olmayan bir yaşam için bekliyorum
Sadece gülümsemeler ile donatılmış ölümü bekliyorum
Mehmet Aluç